

1. Gdy smu - tek drę - czył ser - ce me, Pan sił u - dzie - lił mi,

więc od - łąd Pa - nu słu - żyć chcę po wszy - stkie ży - cia dni.

I wier - nie wy - trwam w służ - bie tej, a choć do - świad - czę łez,

na krok nie zbo - czę z ścież - ki swej, bo bło - gi jest jej kres.

1. Gdy smutek dręczył serce me,
Pan sił udzielił mi,
więc odtąd Panu służyć chcę
po wszystkie życia dni.
I wiernie wytrwam w służbie tej,
a choć doświadczę łez,
na krok nie zboczę z ścieżki swej,
bo błogi jest jej kres.

2. A gdy przestanie serce bić
i ciało przyjmie grób,
żywota wodę będę pić,
co płynie spod Twych stóp.
Ta woda nowy żywot da,
co wśród niebiańskich stron
w chwalebnym stanie wiecznie trwa,
tam, gdzie Chrystusa tron.

3. Ach, takiej służby wyrzec się nie mogę nigdy, nie!
 O szczęściu, które czeka mię, na jawie nawet śnię.
 Z wdzięcznością znoszę wielki znój, co zsyła na mnie Pan.
 Ach, chwała Ci! o Panie mój, za Boski wieków plan.

109

Na służbie u Jezusa

1. Na służ - bie u Je - zu - sa na zaw - sze prag - nę trwać.
 Nie weź - mie mnie po - ku - sa, gdy bę - dę Pa - na znać.
 Bo kto zna Zbawcę me-go i służyć Je-mu chce; ten zba-wion o - de
 1. złe - go, ten mo - że cie - szyc się. 2. mo - że cie - szyc się.

1. Na służbie u Jezusa
 na zawsze pragnę trwać.
 Nie weźmie mnie pokusa,
 gdy będę Pana znać.
 Bo kto zna Zbawcę mego
 i służyć Jemu chce,
 ten zbawion ode złego,
 ten może cieszyć się.

2. I wrogów się nie boję,
 bo mnie obroni Bóg,
 więc u stóp Krzyża stoję,
 do Jego dążę nóg.
 On moją jest osłoda
 po wszystkie życia dni,
 obdarzy mnie nagrodą,
 udzieli nieba mi.

3. Więc w Pańskie ślady dążę
 i cierpieć chcę wraz z Nim,
 bo On Pokoju Książę,
 On Zbawicielem mym.
 I czerpię z Jego słowa
 najczystszej Prawdy treść,
 w nim życia jest osnowa,
 przyszłości jasnej wieść.